

20190802-MvS-Frankrijk-deel-77-Aethians

M: Ja, het is zeker niet eenvoudig, maar het is ook wel weer bijzonder, want het gebeurt gewoon. Het gebeurt bij ons allemaal. Er gebeurt iets, en dat vind ik juist het mooie, dat als mensen bij elkaar komen en ze kunnen vanuit genegenheid en vanuit vriendschap zijn, dan gebeuren er dingen die voortkomen uit jouzelf. Je hoeft niet eerst achter het stuur te gaan zitten en op een knopje te drukken om iets te laten plaatsvinden, nee, het gebeurt! Dat is echt fantastisch.

De Aethian-beschaving

Ik wil het met jullie gaan hebben over iets– en daar kunnen we ook een oefening op doen – iets wat al naar voren kwam in een aantal gesprekken. Het gaat over coderingen, dus velden, die worden meegezonden worden in de woorden van een ander. Dus velden, instructies, die worden meegezonden in de woorden en bedoelingen van mensen naar jou, wat daar nu gebeurt. Dat is belastend.

Eén van de beschavingen die daarin gespecialiseerd is, dat is de Aethian-beschaving. Aethians zijn op aarde te zien in een grijze vorm met grote zwarte ogen. Daar heb je ook wat grotere wezens van, en wat langere grijze wezens en er ook zo ongeveer eruit ziet met een wat dikker breder achterhoofd naar achteren toe. Ze zijn best wel gespierd hier, althans zo lijkt het. Ze zijn héél intelligent.

Coderingen

Aethians zijn uitstekende holografische zenders. Met hun eigen vermogen kunnen ze dat inzetten. Ze kunnen a.h.w. plaats nemen in de matrix, en dat doen ze ook, en ze reizen er doorheen. Ze kunnen iets wat in jouw veld als een trauma heeft gelegen en wat je enigszins al hebt opgeruimd – nogmaals, een trauma is het afplakken van je krachtveld, dus je kracht bepaalt zich in een trauma, een trauma wat weer opborrelt, wat oplost, wat vrijkomt – dat dat trauma opnieuw actief wordt. En dat doen zij dat d.m.v. het mee-zenden van informatie wat ingebed ligt in de ander zijn of haar bedoelingen naar jou toe. Dat kan in woorden zijn, of in beelden zijn. Het is iets heel eigenaardigs, deze buitengewoon geavanceerde techniek.

De vraag is dan: hoe kunnen we dit herkennen in onszelf? Hoe kunnen we herkennen dat er iets ingezet wordt? Je komt ergens in terecht wat je helemaal niet wilt, maar tóch gebeurt het!

In deze situatie is het misschien wel dienstbaar voor jezelf en kun je kijken of je – en terwijl ik dit vertel – of je een situatie in je leven tevoorschijn kunt halen. En vaak is dat niet moeilijk en staat het je heel helder bij. Iets waarvan je zegt: ja, dat is echt ongelooflijk. Het gaat erom dat wij ons bewust worden van dat er inmengingen zijn in ons gedachtengoed, en dat er daardoor inmengingen zijn in ons scheppingsvermogen. Dat scheppingsvermogen komt dan niet aan de oppervlakte, omdat we dichtklappen. Dat is eigenlijk wat er gebeurt.

Ergens in het bestaan hier op aarde heb je als mens met bepaalde dingen gewoon moeite. Daar is iets gebeurd. En door pijn – vaak zie je dat ook in relaties met mensen, wat voor relatie het ook is – word je een soort van allergisch in iets: een bepaalde omgangsvorm, een toenadering, of iets wat tegen je wordt gezegd...

Kortom, je voelt je ongemakkelijk. En dan is het in je leven een soort pad en vind je dat je er wat aan moet doen, want je wilt ervan af. In relaties zie je dan dat vriendschappen stoppen, of de relatie stopt, en dan ben je van die persoon af, en van die mensen af. En dan hoop je ook dat je van die situatie af bent, van die nare gevoelens, want dan ben je daar in ieder geval van verlost.

En zo ga je in je leven verder, met zo'n gevoel van: ha, daar heb ik lekker geen last meer van. Dat gevoel bestaat niet meer en je wordt ook niet meer op die manier behandeld, die mensen gaan niet meer met je om, of je ziet die persoon niet meer. En dan komt er een soort groei en bloei in jezelf tevoorschijn door dat geluk dat je dat niet meer meemaakt, en je begint je wat te ontwikkelen en wat meer te openen. En dan is er een mens in je leven (kan ook een situatie zijn) die naar je toe komt en hij zegt iets, of vraagt iets. In ieder geval er gebeurt iets, want op het moment dat er iets wordt gezegd switched jouw energieveld. Dat kan in de vorm zijn van irritatie, dat je geïrriteerd raakt.... Of er ontstaat een afsluitend gevoel. Het zijn eigenlijk hele simpele dingen die ik nu zeg, toch is het niet zo normaal. Het is namelijk niet normaal als iemand anders iets tegen jou zegt, dat jouw energie daardoor verandert. Ook al zou het iets onaardigs zijn, of is het iets wat misschien wel waar is en wat confronterend is, dat maakt niet uit. Dus iemand zegt iets en op het moment dat het gezegd wordt gebeurt er bij jou iets dat je hele bewustzijn verandert. Je gaat wat afstand houden van die persoon, en je houdt je ook overeind, en toch moet je je best doen om erbij te blijven als het ware. Je kunt het ook vergelijken met een vorm van desinteresse, dat je eigenlijk klaar bent met dat moment.

8 interdimensionale coalitiegroepen die de Mens besturen

Maar probeer in jezelf op te zoeken in je leven waarbij je dat hebt meegemaakt. Probeer het maar eens naar jezelf toe te halen.

Op het moment dat jouw bewustzijn verandert van een open veld naar een geïrriteerd veld vindt er eigenlijk een bezetting plaats, en een aanpassing vindt plaats in trilling in je energie. In dat veld verandert er iets. En dan moet je niet zomaar accepteren dat het gebeurt van ja, dat hoort er bij, want dat is niet zo!

Het is iets wat naar je toe komt en het heeft een impact op je. Je hele bewustzijn verschuift, en dat je daar zelf geen zeggenschap over hebt.

Dit zijn dingen waar je niet bij stil staat, hè?

Er zijn een aantal groepen, er zijn 8 interdimensionale coalities, beschavingen die niet uit hetzelfde heelal komen als wij ons hier in bevinden, maar uit andere. Het zijn 8 coalitiegroepen, en elke coalitiegroep op zich bestaat uit een alliantie. Er is dus iets héél geavanceerd en groots gaande, buiten onze werkelijkheid om. Zeer intelligent ontwikkelde wezens die met elkaar, samen, een groep vormen als het ware, tégen scheppende wezens. En als ik nou zeg: er zijn 8 verschillende lagen waarin de Mens wordt bestuurd, dan zijn er niet zomaar 8 verschillende kosmische groepen, of zo. Dus dat is een veel groter veld wat daarachter zit. En dat is niet alleen gericht op de mensen op de Aarde, maar de groepen zijn bezig in alle humanoïde wezens. Er is dus een interkosmische gevecht gaande. Er zijn nu mensenrassen die hevig gevecht leveren op het moment dat wij hier nu zitten! Terwijl wij hier nu met elkaar in deze cirkel zitten en met aandacht hier zijn, is in het moment dat wij hier zijn een heel groot deel van onze humanoïde vrienden en familieleden in zeer ernstig gevecht verwickeld.

De Aethians zijn echt uitstekende mindreaders en programmeurs, een onderdeel van een coalitie. Het is voor hen een zeer ernstige ontmaskering als wij het er hier met elkaar over hebben, en daarom winnen wij het ook, omdat wij als wezens - wie wij zijn - niet in maskers geloven, maar in openheid. Ik breng nu het bewustzijn naar die grotere strijd die er gaande is om ook vanuit ons, terwijl we hier op de Aarde zitten en heel erg denken dat het alléén maar over ons gaat, en over de redding van onszelf, om die perceptie ook te veranderen. Letterlijk.

Die 8 lagen.... 1 van die lagen, zeg maar de hoofdgroepen van die lagen, dat zijn de Aethian-beschaving. Eén van die 8. En dat zijn – zoals hier op Aarde ook onderzoek naar is gedaan door allerlei inlichtingengroepen die er heel veel dossiers van hebben die echt naar buiten toe gebracht moeten worden, waaruit blijkt dat voor de inlichtingendiensten en de militaire groepen uit de jaren 40 dit een niet te begrijpen fenomeen is, maar dat er intelligenties zijn die in bezit nemen als het ware van ons vermogen van denken – dat dossier mag dus open. Zij zijn dus 1 van die 8, en daar wil het nu over gaan hebben. (drinkt wat water): Water helpt en dat helpt mij nu om erover te spreken.

Hoe gaat dat in z'n werk?

Als jij nu in een situatie zit die goed voelt, en er gebeurt iets, iemand zegt iets tegen je, zelfs als het goed bedoeld is, en verandert een toestand in jouw bewustzijn, dan worden er codes meegestuurd ingeplant in datgene wat de ander tegen jou zegt. Dus er worden woorden uitgesproken, maar de woorden die worden uitgesproken zijn eigenlijk niets anders dan een vertaling van een gevoel. Dus je hebt een gevoel, dan gaat het gevoel naar het hoofd – er wordt geprocessed, er wordt gedacht – en dan wordt het hele veld van de mind omgezet in woorden naar buiten. Dus eerst voelen (hart), dan hoofd (denken en omzetten in taal) en dan komen er woorden naar buiten.

En wat de Aethian-beschaving nu doet, is elk mens op deze Aarde monitoren. Elk mens. Dat is voor hen een makkie. Elk mens wordt gemonitord, onderzocht en bekeken. En als jij in een gemoedstoestand-aanpassing komt, dat zit er praktisch altijd achter –afgezien van alle trauma's die er zijn van de matrix – dan zit daarachter dat zij in het veld van het denken, vlak voordat het woorden worden, in dat veld, daar leggen ze een... eh.... zie het maar als een soort spinnenweb.... informatie-trillingsveld in, dat is een holografische software. Die brengen ze naar binnen met hun eigen denkvermogen. Dat doen ze dus zelf. Jij hebt dan niet door dat je iets doet waar iets in gelegd wordt als je met een ander communiceert! Ze planten daar een veld in uit hun mind, heel geavanceerd en fijn bedraat, en dat leggen ze razendsnel in het veld wat er al is, namelijk wat vertaald is in het gevoel wat je tegen een ander wil zeggen. En dan komen de woorden naar buiten en binnen in de woorden, wat je dus niet hoort, liggen die trillingen mede opgeslagen, in de woorden. Je zou het zo kunnen zien. Bij een sculp zie je golvende bewegingen waar je iets in kunt leggen, zoals in een radiogolf. Vervolgens hoor jij die geluiden, je hoort wat

iemand zegt, wat hij zegt is ook best wel oprecht en gemeend, en dan wordt die informatie uitgepakt door je brein. Dat informatieveld wat er in gezet is in de één gaat naar de ander. Dat installeert zich dan in jou als ontvanger. Dat veld wat in het brein is gekomen komt exact overeen met het trauma wat je al eerder had opgeruimd. Dat veld, dat al redelijk opgeruimd is, wordt opnieuw bevestigd, en dat veld van trauma – wat een pleister is op het veld van je scheppingskracht – wordt daarbij uit gezet.

Ik kan het eigenlijk niet eenvoudiger uitleggen.

Wat er dus gebeurt, en wat praktisch altijd plaatsvindt ... eh... even goed zoeken naar de juiste woorden...Wat ze doen is het afpleisteren en corrigeren (met een correctieprogramma) van het scheppingspotentieel om te voelen. Het vindt eigenlijk altijd plaats, juist als jij dieper in je gevoel komt en dat voel je dan ook extreem sterk, omdat het zich wat verder moet ontvouwen volgens deze intelligentie. En dan vindt dat ook plaats op het moment dat jij ontvankelijk bent, omdat er een soort open veld is tussen jou en de ander die naar jou spreekt. M.a.w.: ze zoeken altijd een tussenstation die een soort toegang heeft tot jou.

Ik hoop dat jullie mijn plek in het geheel begrijpen waarom ik nu zo waakzaam ben. Dat er niets wordt omgebogen, de hele toestand. Maar gelukkig kan ik goed schaken. Dus jullie moeten je dan ook goed beseffen dat alles wat er gebeurt in je ontvankelijkheid, soms lijkt op wantrouwen en alertheid, maar dat is het niet. Het is dat je goed beseft wat er gebeurt, want je merkt het pas als het al te laat is.

Wat is er tegen te doen?

Maar dat wil niet zeggen dat er niks tegen te doen is!

Vraag: Gebeurt het alleen in het woord, of kan dat ook in schrift?

M: Dat zit eigenlijk verwerkt in alles, ook in beelden. Ze zetten het overal in. Overal! Ook in foto's die je dierbaar zijn, en nog veel verder.

Vraag: Als het dan gebeurd is en je vertelt het, is dat dan genoeg?

M: Nee, dat is niet genoeg, want A) je raakt erdoor onder een soort hypnotische toestand, je raakt verdoofd. Er gebeurt iets, je raakt verdoofd door het gevoel wat is opgeroepen in jou, waardoor het lijkt alsof je er niet tegen op kunt treden. In de lijnen waarin er wel iets zit met elkaar wat een openheid is, een toegankelijkheid, dat speelt zich eigenlijk altijd op de meest kwetsbare plek af.

Ik hoop dat jullie hiermee goed zien waarom wij als mensen een soort energetische reactie hebben dat we dus geen verbindingen met mensen willen hebben. Op het moment dat er verbinding ontstaat, dan zij de Aethians altijd bezig om in die bandbreedte te rommelen. Dat doen ze al eonen en eonen lang. Ze zijn in alle kosmosen bekend. Het is één van de grootste bedreigingen van de Mens.

Vraag: Is dat inclusief fysieke symptomen ook? Dat heb ik dus ervaren met iemand.

M: Als je over zo'n enorm onderwerp gaat uitwisselen, dus als iemand anders tegen jou zegt dat je iets meegezonden hebt, dan zijn de rapen gaar. Je wordt dan eigenlijk van iets beschuldigd van iets dat nog waar is ook!

Probeer eens goed te voelen..... er wordt iets tegen je gezegd, waar jij niet debet aan bent, maar het is wel waar! Alleen doe jij dat niet zelf.

Vraag: Dus dan zit het wel aan mijn kant? (**M:** Ja!). Niet aan de ontvangende kant? (**M:** Nee!).

M: Dat is nu juist het punt waarin we heel vaak hebben gezegd: "Ja maar dat ligt 'm aan jou, want jij voelt dat zo, dat is jôuw trauma". Nee, jij bent degene die iets meegezonden krijgt – je bent dan een geleider, de invoeger eigenlijk – en dat wordt in de ander geplaatst. Vervolgens reageert het trauma, ofwel de scheppingskracht in de vorm van het trauma opnieuw bij die persoon. En zie hier een soort voltooiing van de verwijdering tussen mensen.

Ik leg het hier heel simpel uit, maar hier zijn hele grote onderzoekscentra van de Aethians bij die alles monitoren, mensen monitoren. Het is een onderdeel van een heel groot interkosmisch programma om een matrix onder controle te houden en de goden in slaap te houden, onderling. Vriendschappen komen maar mondjesmaat tot stand. Bereidwilligheid om er dieper naartoe te komen wordt daarmee afgebroken. Samen scheppen, samen werken en samen wetenschapper zijn komt ook niet tot stand.

En dat speelt in deze groep ook!

Het wordt in vriendschappen gebruikt, wat niet per sé gaat om vriendschappen te torpederen, maar om de godskracht in dat wezen dicht te houden.

Vraag: Waarom doen ze dat?

M: Het is niet op een op zichzelf losstaand programma. Zij zijn hierin heel bedreven. Ze zijn indertijd – en dan praat ik over tientallen miljarden jaren terug in aardse tijd uitgedrukt – onder het bewind gevallen van het

Draconische Empire, het Rijk van de Draconiërs. En de Draconiërs hebben heel veel intelligenties ook zelf opgericht en gecreëerd, dus echt technologische rassen zijn dat. Maar wij worden ook door – van oorsprong – familie, onder toezicht van de Draconische en Annunaki rassen, óók bestookt. Je kunt niet vragen waarom ze het doen, behoudens dat het een onderdeel is van een heel gelaagd onderdrukingsprogramma.

Vraag: Op het moment dat je merkt dat jouw woorden iemand anders krenken, of pijn doen, of je ziet dat bij een ander een heftige reactie zichtbaar wordt in de ogen, dan weet je dus eigenlijk dat jouw woorden geïnfecteerd zijn door dit programma?

M: Klopt! Dat is zo! Maar ook niet altijd, want dat wéét je dus niet. Maar wat je wél weet is dat we betrokken dienen te worden bij alles wat we uitdragen. We moeten dus ook heel erg betrokken zijn bij de ander.

Als ik voor een zaal met 100 mensen spreek, dan kan je aan mij voelen dat ik betrokken ben bij die 100 mensen. Ik besef dat al die mensen zijn gekomen... niet voor mij, maar om de verbinding te herstellen en om naast informatie daar ook oefening en energie uit te ontvangen. Het gaat om een betrokkenheidskracht. En als wij gaan leren om betrokken te spreken naar een ander en niet het eigenbelang voorop te stellen – en we raken ook in het moment dat we vaststellen dat de ander in een emotie komt – niet in de vraag terechtkomt van: goh, heb ik dat nou meegezonden? Dit gaat heel veel mogelijkheden openleggen, dit is een onderzoek op zich van: hoe communiceer ik? Dus op het moment dat je ziet dat er wat gebeurt, kan je in dat moment nog bijsturen door je te verbinden met de ander. Dat je zien kan of je wel verbonden bent met de ander. Ben je dan wel betrokken bij wat je overbrengt naar de ander? In het begin is daar best wel veel alertheid nodig.

Vraag: Dus als je je betrokken voelt bij de ander, kun je dit dan niet doen? Dan kan je niet inbreken?

M: Wat er gebeurt is, is dat als jij communiceert (en ik heb het nu alleen maar over communicatie) met een ander, dan is de stap die daar helemaal vóór zit, dat communicatie voortkomt uit een hele diepe gemeenschap. Dat is niet zomaar een losse flodder. En als deze eerste stap er is dat jij goed voelt, wat een soort schakelproces is in jezelf, dan is het verrekke moeilijk voor de Aethians om in te breken en in dat brein iets te schieten, want het brein vibreert in de trilling van de oprechtheid van het uit het hart spreken en de betrokkenheid. Dat zijn dus die twee velden. En als jij niet oprecht betrokken bent en als het een losse flodder is, dan komt die energie uit het hoofd en dan is de taal van het hoofd (omdat het een cyborg-denktal is) ook de taal van de Aethians. Dat is een bepaalde hoofdtaal van de A.I., van de intelligenties. Als jij de bodem eronder legt van je hart naar buiten toe laten, want daar gaat het uiteindelijk steeds om.

Maar je hoeft ook niet altijd eerst te gaan zitten voelen voordat je iets zegt. Het gaat er voornamelijk om dat je je bewustzijn er dooreen zet. Je weet hoe het komt dat je wat zegt en dat je dat ook echt richt tot die persoon. Als je het echt rechtstreeks richt, dan voel je dat die woorden voor jou bestemd zijn, dan voel je de informatie erin, de trilling. En als dat gebeurt, dan is de taal van het brein niet meer in de Aethians-frequentie, dan kunnen ze daar dus ook niks in leggen.

Heb ik er nu wel of geen schuld aan?

Plaats dit onderwerp nu eens bij het hele systeem van afleiding en schaken wat door ons heen plaatsvindt. Ik heb het al eerder gezegd dat dit één van de grootste bedreigingen is, de mindreaders techniek die ze toepassen, en ook dat daar een einde aan moet komen. Niet om hen te stoppen en hen eerst te bevrijden, maar er moet een einde komen aan dat het in ons terechtkomt. Ik wil niet die kant uit dat we hen moeten stoppen. Daarmee komen we nu op het punt van onszelf.

In het algemeen wordt deze situatie geleid op één pilaar. Dus er is 1 persoon in je leven, in een bepaald moment, die een hele diepe ingang in jouw hart heeft en die dat ook deed, en die geleidt dat door de matrix heen naar allerlei andere velden toe.

Vraag: Kan dat een ouder zijn, of een leraar, of iemand anders die dichtbij voelt?

M: Het hoeven niet per sé je ouders te zijn. Het is iemand die je een bepaalde waarde toekent en waar je je een beetje aan vast hangt, omdat er een soort energiestroom van die persoon naar jou toe is, die op de één of andere manier goed voelt. Het zit altijd verbonden met een verbinding die jij hebt met een persoon. In dat veld kunnen vreemden dan ook op aanhaken. Dat is het distributiesysteem wat daarachter zit. De Aethians hebben nog een andere samenwerking met een andere groepering (ik ga geen namen noemen, op aarde wordt er ook nauwelijks tot niet over gesproken) waardoor hun daden via dat netwerk naar buiten komen.

We doen alles heel gefragmenteerd en leggen door alles heen overal zaden om op terug te vallen, want.... de situatie is al gebeurd! Het is al gebeurd! Dus je kunt eigenlijk al niet meer terug naar die ander toe, behalve dat je moet vaststellen dat het gevoel dat er in jou actief was, macht heeft gekregen over je, waardoor je wéér geraakt wordt. Godverdomme! Je voelt je wéér geraakt in een stuk waarmee je eigenlijk al klaar was en wat je nou niet

meer wil. En wéér gebeurt het! En het is nagenoeg onmogelijk om dat te linken aan wat er net is overgeseind via de ander. En dat hoeft nog niet eens iets onaardigs te zijn geweest! En op het moment dat het tot leven komt in jezelf dan heb jij iets te doen waardoor je die Aethian codering kunt weghalen. Doe je dat niet, dan blijft het niet alleen bij dat gevoel, het trauma en dat vervelende gevoel, maar uiteindelijk wordt ook je scheppingspotentieel wéér omgedraaid, waardoor je in een tegenovergesteld krachtveld terechtkomt, wat wordt doorgezet dóór de matrix heen, het hele energieveld verandert. En nou komt-ie: alle tijdlijnen die daarvóór open lagen, gaan uitsluitend op je goede gevoelens van je eigen wezenskracht, alle tijdlijnen die mogelijkheden bevatten en b.v. vrolijkheid oproepen, en ook de dingen die je niet weet van de tijdlijnen die ook open liggen, al die tijdlijnen worden allemaal gestopt. De scripts van die lijnen gaan dicht doordat er een aanpassing heeft plaatsgevonden in jou. Dus als je daaraan gaat werken, dan werk je niet alleen maar om dat gevoel op te ruimen, maar je haalt een code weg uit je systeem die de oorzaak en gevolg – dus de quarks hoe het universum zich beweegt – dus alle gevolgen die voortkomen uit dit NU-moment, om die weer open te zetten. En daar ben je je niet bewust van. We weten niet eens dat er in de toekomst allerlei mogelijkheden zijn, want we leven er maar lukraak op los op deze planeet. We houden er geen rekening mee dat het scriptmatig een experiment is en dat er allerlei uitgangen en doorgangen zijn, want we hebben een gedachte waar we heen willen en dát is het, maar het is veel technischer, én organischer ook.

Dus je werkt eraan in jezelf om die tijdlijnen weer open te leggen. Doe je dit niet, als je hier niet over gaat spreken, dan blijft dit gevecht doorgaan. We merken allemaal op de één of andere manier, dat je doelen die je gevoelsmatig in je draagt en die je op het ene moment goed kunt voelen, op het andere moment dicht slaan en dan zijn ze weg. Op het ene moment staat het weer open en wij noemen dat zo van: “Nou ja, ik was niet zo in de inspiratiemodus...”

Dat is wat wij denken. Maar er gebeurt op technisch gebied iets in de velden.

Vraag: Vindt dit nu plaats in dit leven, of ook in een “vorig” leven?

M: Nee, het speelt zich specifiek af behorende bij dit stuk. Hier zit het. Ja. Je moet eigenlijk alles wat er gebeurt wat een aanpassing is in jouw systeem direct durven te veronderstellen dat dat bij een correctieprogramma hoort. Dan wordt eigenlijk alles anders. Dat is ook wat je merkt als je over deze bewustzijnsonderwerpen gaat spreken, over scheppende krachten, waar we vandaan komen en de schoonheden die we zijn, dan ga je ontdekken dat in deze wereld waarin we nu zitten niet gewoon eventjes een mindcontrol wereldje is, en eventjes een interdimensionaal gevangenisje, maar je gaat ontdekken dat in je bestaan hier op Aarde het zich voltrekt in ALLES wat je doet! Het wakker maken van ons bewustzijn in al die stukken lijken een nieuwe zone te zijn, maar ze MOETEN gewoon open gemaakt worden! Niet alleen ons bewustzijn, maar ook om ons rehabilitatievermogen weer tot leven te wekken. Kijk, dat laatste, daar gaat het om. Je krijgt informatie, maar hoe rehabiliteer je jezelf? En eigenlijk is dat al gebaseerd op de bekrachtigingen in al die educaties die ik met jullie heb doorgenomen en die ik ook wel eens op Crowd Power heb meegegeven. Maar het is wel zo dat als je meer informatie en trilling ontvangt – in dit geval over de Aethian beschaving – dat er meer energie nodig is om vanuit diezelfde beweging als een bekrachtiging, om het veld wat je eerst ‘plat’ aanvliegt, om die veel dieper te laten bruisen, zeg maar. Het is echt letterlijk een hologram, een informatieveld wat letterlijk in jouw brein terechtkomt.

Vraag: Heeft niemand daar dan eigenlijk schuld aan?

M: Juist. Het gebeurt buiten ons om. Letterlijk. Dus de ander heeft geen schuld en jij ook niet. Kijk, ik ben iemand die geen blad voor de mond neemt, maar ik buig wel alles zo nu en dan om zodat het zacht en behapbaar en gevoelsmatig acceptabel is. Maar de steeg die wel nu in gewandeld zijn met elkaar is echt een heel andere energie. Maar wat jij nu vraagt, eigenlijk doet iemand het helemaal niet zelf, de mens wil dat ook helemaal niet zelf! Er zijn dus verschillende programma’s gaande om trauma – lees: scheppende krachten – om te buigen in een trauma, in een pijnstuk met als gevolg dat we ons terugtrekken en we klappen a.h.w. dicht. Ze zetten ons dus uit, op verschillende manieren.

Dan komt de **Vraag:** Maar moet ik dan nog aan mijn trauma werken als dat niet eens van mij is?

Ja, zeggen we dan, wel degelijk, want het klikt wel ergens op aan, op een ervaring die je zelf hebt meegemaakt in dit leven hier. In de basis zit die wel ergens in mezelf.

Dus er wordt voorwerk gedaan... hé wacht eens even, zou het kunnen zijn dat de Aethians alleen maar de beschadigingen die wij zelf hebben opgelopen alleen maar herhalen, omdat dat wat we hebben opgelopen ogenschijnlijk ook al een fabricage is van hen? Voeren zij voortdurend, repetitief het script in? En dan vervalt het weer en dan is het dus toch weer je eigen trauma. De perceptieverschuiving die wij als wezens over onszelf daarin kunnen ervaren is de sleutel om het trauma daadwerkelijk, compleet, helemaal uit ons systeem weg te halen! En

als dat dan trauma is op emotioneel gebied, of het is trauma op psychisch gebied, of lichamelijk gebied, dat maakt eigenlijk niks uit.

Vraag: En dan ruim je het b.v. op geestelijk gebied op, en dan kan het terugkomen op een ander gebied?

M: Nou, wat ze doen is dat het een repetitief iets is. Ze herhalen iets wat nog steeds in de basis zit. Kennen jullie het, dat je werkt aan iets, en dat je het gevoel hebt dat het al redelijk verzacht is en dat er maar – ‘knip’ – gebeurt? En dan zit het er, potverdorie wéér! Wéér wordt het gevoeld. Wat is dat nou toch? Nou, de grote geheimen die hier dus zijn, zijn van de Aethian beschaving en..... ik heb wel eens op Google gekeken en ben het wel eens ergens tegen gekomen in het Engels, maar ik heb het niet gelezen. En een tijdje geleden, dat was in 2010, heb ik een man ontmoet die beelden kleit, zo groot als een echt hoofd van de mens, en daar heeft hij de Aethians helemaal tot in detail gekleid. Ik heb er nog foto's van gekregen en nog met hem gesproken om er eens een soort expositie in te houden.

Taal, beeld, geluid, geur, aanraking en materie (foto's, schilderijen, huis, enz.) als ingang voor manipulaties

We zijn nu met een deksel aan het schuiven, zeg maar. Ga je die aan de kant schuiven, krijg je ogenblikkelijk reacties in het veld. Dat is alleen maar mooi, want op een gegeven moment moet je toch in die zones terecht komen die door anderen bepaald zijn als 'verboden'. Maar wij kennen geen gebod. Wij zijn liefdevolle wezens en we geven om elkaar, en het komt erop aan – ik spreek het nu hardop uit – of jij bereid bent om in alles wat er gaat gebeuren, in allerlei dingetjes, en ook in moeilijke dingetjes, om je hand en hart uit te reiken naar de ander. Dat gaat voorbij aan onze persoonlijke stukken, het gaat voorbij aan wat we van elkaar vinden. Dit zit veel dieper en het is veel groter.

En ik laat je niet in de steek, nooit!

Vraag: Er zitten valkuilen in onze woorden, maar jij noemde ook al het voorbeeld dat codes ook in foto's verpakt zijn. Hoe werkt dat dan?

M: Ja, daar kan ik wel een voorbeeld van geven. Het lijkt een heel andere situatie, maar eigenlijk is het gewoon hetzelfde. Als het om een beeld gaat, dus visueel en geen geluid, of als het via aanraking gaat, dat maakt niet uit, het gaat om het brein, om breinhogrammen. Breinhogrammen ontstaan door zintuiglijke waarneming. Of dat nou door een gevoel gaat, of een beeld, of een foto, of door een geur, het gebeurt altijd via een verbinding, een energie die in jou ontstaat door iets buiten jezelf. In het voorbeeld dat iemand iets zegt tegen je, is het die persoon, of een foto waarin het wordt gelanceerd. Die foto is iets wat een trilling oproept van openheid, dat je je ervoor openstelt. Je vindt die foto b.v. fijn. Zo kan er iemand naar je toe komen en zegt: Goh, ik heb een foto van jouw kat die de vorige week is overleden..... kijk nou, mijn eigen voorbeeld, onze poes is ook overleden..... Maar wat gebeurt er nou in je veld? Je gaat open! Open! Dus er moet eerst een opening komen in je veld en dat zit in het moment dat je naar die foto kijkt. In dat beeld ligt dan het hologram van die foto. Die foto is energie, het is informatie. En in die informatie ingebed - wat niet mee wordt gezonden in fysieke materialen - ligt dat hologram. Dus je kijkt ernaar, en dan ploep... komt het binnen.

Dat gebeurt met voelen ook zo. Als iemand je aanraakt, wat aangenaam is, dan kan het door een aanraking ook gebeuren. De ingang is altijd dat je veld opengaat. Wat kan er gebeuren? Hier zit een missing link in. Eén van de redenen waarom ik dit aankaart is dat het moment in je leven voorbij is dat je zomaar overal doorheen loopt, ook in beelden. Dat je heel bewust wordt. Datje voortdurend met zelfkracht aanwezig moet zijn. En dat je in een bepaald huis, of in een bepaalde omgeving, of dat je door een wandelingetje ineens in een ander gevoel terecht komt, en dat je niet meer hoeft te zoeken naar de vraag hoe dat nou kan dat ik me anders voel? Maar dat je weet dat je door een informatieveld loopt en dat je iets hebt waargenomen wat totaal niet vreemd is om waar te nemen, maar dat het wel een impact op je gehad heeft.

Met woorden lijkt het makkelijker te begrijpen. Als een hypnotiseur iets tegen jou zegt, dan gaat – in het brein – met woorden een elektromagnetisch bewustzijn in werking, een trilling. Er komt dus een veld. In geavanceerde technologie zien ze dus geometrische resonanties. Een instructie in taal gaat uiteindelijk via het brein in het veld. D.m.v. geluid kan je dat ook overseinen. Maar feitelijk ontvangt het brein dan niet alleen maar geluid, maar ook informatie op basis van zintuiglijke waarneming. Het ontvangt en zet het om naar een beeld. Dus je kunt dan via het informatieveld dat geïnstalleerd wordt door een instructie met woorden, wat opgeroepen wordt door of in de woorden, maar dat kan ook opgeroepen worden door een beeld.

En dat kan ook opgeroepen worden door een aanraking. Een aanraking, hoe aangenaam ook, roept in het lichaam een informatieveld op, dat wordt actief in het brein en dat ligt ook opgeslagen in het veld wat ingevoegd is in de ander. Bij niet-woorden en beelden is het eindproduct altijd hetzelfde en dat is namelijk een energetisch veld, een elektromagnetisch beeld in het brein. Dat kunnen wij ook gaan testen met elkaar, want wij kunnen dat zelf ook,

alleen wij hebben het nooit gebruikt om te manipuleren. Wij gebruiken het om onze liefde en om de schoonheid van de schepping mee te zenden. En dat is in feite een holografische transmissie. Als je naar het beeld kijkt, wat die Aethian beschaving doet als het om een foto gaat, dan breken zij met hun intelligentie in op de fysieke software, het energieveld waar die foto uit bestaat. Daar leggen ze het veld in...tjak, boem! Dat leggen ze in dat energiebeeld. Fysiek zie je niks veranderen, wij niet althans. Dat beeld ga je bekijken, die foto krijg je te zien en jouw brein neemt eigenlijk het hele veld waar en zet het om naar een 3D veld dat alleen de codes kan vertalen naar een beeld waarin het ook vertalen kan. En de taal die de Aethians erin leggen wordt echter niet vertaald door ons brein. Zo zijn we afgesteld. En vervolgens zien we die foto, wat inclusief de instructie wordt vertaald in het brein, en de instructie van het brein dat zij er doorheen hebben gelegd is hetzelfde veld als het trauma wat je in jezelf draagt dat al wat is afgenomen en je meer vrijheid bent gaan voelen en wat open is gegaan. Dus dat veld wordt direct weer actief...boem! En het trauma is ook weer actief. Het eindresultaat is energie in het brein. Aan de ene kant is het eigenlijk heel simpel, en aan de andere kant is het ook heel complex.

Vraag: Mijn buurman heeft een foto van mijn kat gemaakt en ik weet dat hij ook gek was op mijn kat. Kan het dan zijn dat ik, door het zien van die foto, waar al mee is gemanipuleerd, ineens gedachten krijg vanuit een trauma in mij dat ik mijn kat niet goed genoeg verzorgd heb en dat hij daarom dood is gegaan? Bedoel je zoiets?

M: Het hoeft niet per sé aan de kat zelf gerelateerd te zijn. Door de foto ervan te zien, waarbij je je dus helemaal open stelt, wordt daardoor ineens een heel ander probleem in je lichaam actief, want daar gaat het meestal om. Het is dus niet gerelateerd aan het onderwerp.

Vraag: Kunnen die manipulaties ook in de tekeningen van Dulce zitten?

M: Ik ben bij Dulce geweest en Dulce is één van de mensen die tekeningen kan maken die via één bandbreedte binnenkomen en dat is via het menselijk vermogen, van een andere wereld. Zij werkt op de één of andere manier samen en dat vertelt ze ook, dat ze heel helder kan tekenen, maar dat er ook een soort versmalling optreedt in het bewustzijn, waardoor er alleen dat er kan zijn. Voor mij is het zo dat de tekeningen die zij maakt vrij zijn van inserties. Maar ik heb niet al haar tekeningen gezien, dus dat weet ik niet. Dit alles heeft nog steeds met die betrokkenheid te maken. Dat was ook één van haar dilemma's, dat het talent wat zij heeft, dat dat alleen maar op z'n schoonst kan zijn en blijven als ze niet achter elkaar van die tekening gaat maken, want anders gaat de betrokkenheid verloren door de overproductie en dan gaat de creatie weg.

Maar laat ik het onderwerp weer even terughalen.

Het introduceren van: dit is niet nieuw, want in feite hebben we dat allemaal al doorgenomen. Het is het introduceren van een andere intelligentie die hierbij betrokken is en dat benoemd wordt door 'mensen van oorsprong die schepper zijn', wat een uitwerking en doorwerking heeft. Ik weet zeker dat op dit moment het niet in het geheel wordt uitgepakt wat de betekenis hiervan is van wat ik hier nu vertel. Jullie beseffen wat ik vertel, maar de aankomende tijd zal je dieper gaan beseffen hoe diep dit gaat. En ik zeg die niet uit een soort achterdocht - want dat kan je al gauw daardoor krijgen -, maar het gaat erom dat je dat niet naar een ander toe richt..... dat je in ieder geval als ontvanger héél bewust bent dat er dingen worden meegezonden naar jou toe en dat je daar een ander niet op aanvalt en die ander niet gaat betwijfelen, maar dat je op z'n minste heel zorgvuldig omgaat met wat er ontvangen gaat worden, en dat je datgene wat er gebeurt in je gemoedsbewustzijn weer recht kunt zetten, waardoor je niet nog een keer wéér die hele loop hoeft in te gaan. En ook, als tweede, dat je zo zorgvuldig mogelijk naar andere mensen toe communiceert.

Als ik een foto neem dan neem ik niet zomaar een foto. Ik zet daar altijd mijn bewustzijn doorheen. En het is niet zo van: nou ga ik een foto maken... even kijken..., nee, ik ga me concentreren, helemaal naar mijn hart, en dan krijg je misschien hooguit twee foto's van een hele vakantie met elkaar. Het gaat erom dat je betrokken bent bij wat je fotografeert. Het is zó simpel! Wordt het een mind-foto, of ben je betrokken bij wat je doet? Want dan maak je een foto van iets wat je voelt.

Als je dit gaat toepassen in alles wat je doet, b.v. je maakt filmpjes of foto's en je post iets op FB, dan komt alles veel dieper aan bij de mensen, want het kanaal is schoon. Dat wil niet zeggen dat die mensen zélf helemaal schoon zijn, want dat is 2. Er zijn dus meerdere sporen van vervuiling gaande. In de hele communicatie waarin wij in deze werkelijkheid aanwezig zijn, moeten wij ons bewust zijn van al die stappen, van al die in- en uitgangen, en ons scherpen, omdat er door ons heen informatie wordt gezet. Dus wij zijn in het eigen veld van denken een soort internet van een andere beschaving. De Aethians zijn daar altijd al in actief geweest. Daar zijn ze zo in opgericht, zeg maar. Dat is hun eigenheid, alhoewel het een beetje een frictie is om dat zo te zeggen. Zij zijn opgericht door het Draconische Rijk om het volledige werk te perfectioneren. Het is dus wel hoe ze opgericht zijn. Je kunt het hen

dan ook niet kwalijk nemen, vandaar ook geen strijd voeren, maar het zijn wel hele krachtige mind-readers en ze zijn beslist niet lief.

In ons vindt alles plaats

Eigenlijk is het een resonantiestrijd in alles wat wij op aarde aan het doorlopen zijn. En die strijd speelt zich eigenlijk af in ons. Dan is het voor ons als wezen de bedoeling dat wij in onszelf de strijd opgeven en dat we gaan voelen. Met dat voelend vermogen in de velden van waaruit de strijd wordt gevoerd – dus ook vaak plaatsvindt in ons -, dienen we door die velden heen te gaan.

Voorzichtigheid is ook geboden om in dit stuk niet in een afschuifstelsel te komen van “ja, maar een ander doet het, dus.....”. Dat is ook de reden waarom ik ook trainingen van bewustzijnstraining hierop aarde kom brengen; bewustzijn van wat hier allemaal aan de hand is, en dat we het niet over die boeg gaan gooien en niet gaan zeggen: “Ja maar, die ander doet het!”. De mooie bijwerking van de stappen die zij dus zetten is dat – als je hier heel goed naar durft te gaan kijken – zij eigenlijk aanwijzen waar het trauma zit. En dan nog een laag verder: zij wijzen eigenlijk aan waar je scheppingskracht zit. Als je dat door gaat krijgen, dan wijzen zij het aan. En het bijzondere is dat als je het door gaat krijgen, dat die trauma's dan ook vrij snel stoppen, omdat zij die dan ook laten stoppen! Zij trekken zich dan in dat veld terug, omdat zij nooit beogen dat onze scheppingskracht aan gaat. Dit is dus een heel veld wat je, als je daar in durft te gaan om dit.... dit zijn dus de Intergalactic Teachings van Wie Wij Zijn en waar in andere werelden een soort van rehabilitatie centra in zijn opgericht om binnen het hele veld van het opsporen van trauma's die ergens anders vandaan komen en in ons nestelen, dat we dan vervolgens een heel traject inzetten om te kijken hoe die beweging is van waar die dus weer terugkomt. Waar komt die door tevoorschijn? En hier zeggen we van: “Oké, daar ben je van verlost, hatsjekidee; ook op psychisch-emotioneel en spiritueel gebied, je bent vrij, de chip is verwijderd, het gaat je goed. Toi, toi, toi.” En vervolgens geen nazorg, geen begeleiding. Dit vraagt een diepe samenwerking met de mensen, dit vergt een diepe samenwerking op alle gebieden. De start is echt aangetrokken te zijn bij elkaar, de tijd nemen en niet weglopen, wees dan maar eens een keer boos op elkaar, maar kóm weer bij elkaar en ga aan de gang. Ga aan de gang en ga gewoon samen voelen. Kijk elkaar aan, raak elkaar aan, durf iets liefs tegen elkaar te zeggen, iets goeds tegen elkaar te zeggen, het veld verandert direct!

Reactie: Daar zit voor mij nu de verwarring, want je zei al eens dat het ook in de fijne dingen zit die je aan elkaar doorgeeft. Dus een bekrachtiging, een bemoediging, daar kan die code dus ook ingeslopen zijn. Dus als ik van iemand hou en die persoon heeft b.v. een trauma op het gebied van zelfacceptatie, of die vindt zichzelf niet mooi, of niet lief, en ik geef dan die bemoediging door te zeggen dat ik de ander als een heel lief en mooi mens zie, dan zou ik die code dus al door hebben kunnen geven.... Goh, ik voel me ineens helemaal ontredder....

M: Ja, er komen velden vrij. Het verraad is groot, weet je, het verraad is groot! Wij zijn eigenlijk allemaal verraden!

Ik hoor de pijn in wat je zegt. Ik wil dit spoor voor één keer nu gaan openleggen. Er zit een onderscheid in goede bedoelingen en “goede bedoelingen”. Dat is nou juist de bottleneck van het hele systeem dat functioneel is, waardoor die programma's mee worden gestuurd. Je kunt vanuit jouw medemenselijkheid – en dan bekijk ik het in dit geval even vanuit de therapeutenrol – iets zien bij de ander wat aan de hand is, en je wilt assistentie geven aan die persoon, en je loopt erheen en je wilt iets voor die persoon betekenen. Dat is een hele mooie beweging. Maar je hebt ook nog eens zoiets als dat, wat je voor die persoon wilt betekenen, dat je helemaal niet vanuit die rol komt, maar dat je alleen maar heel diep vanuit je gevoel komt. Hier zit dus het verschil tussen de mentale therapeut als mens met goede bedoelingen, en een hele diepe ruimte die je creëert in jezelf, eerst voelend van de ander, zonder de neiging daar iets mee te willen doen. Je hoeft dus eigenlijk niets te doen. Het gaat om eerst te voelen en dat daarna elke vorm van iets te willen doen wegvalt. Dan komt er niet meer een goede bedoeling uit voort, en als je dan toch iets doet, dan is er een zuivere menselijke vibratie die totaal anders is. Op dat moment stemmen je hersenen zich dus daadwerkelijk af op een hele diepe gemeendheid, die heel diep van binnen uit komt waarin geen sprake is van een rol en geen sprake is van een gedachte met een bijbehorend gevoel die eigenlijk voortkomt uit de gedachte dat je iets voor die ander kunt betekenen. Dit zijn dus twee verschillende dingen.

De vraag naar onszelf toe is hoe vaak wij in ons leven gedacht hebben en we aan het voelen waren om iets te betekenen voor een ander, maar het eigenlijk niet oprecht hebben gemeend. En omdat wij dat heel veel hebben gedaan, ligt er ook een soort pijn onder, een onthutsing, een ontdekking dat we dat hebben gedaan. Dat is niet fout, maar we gaan dieper allerlei dingen ontdekken.

Vanuit welke laag zijn ze actief en monitoren zij ons?

Ze bemoeien zich met ALLES. In het klein: met jou, met mij, met ons, maar ook in het groot: in de regeringen, in de industrieën, overal zitten ze. De Mensheid wordt bestuurd. De Mens moet weer in zichzelf komen, in de eigen leeuwenkracht. Hij moet voorbij gaan aan de automatische systemen. Alles wat automatisch is – en daarom is het zo gevaarlijk om iets te leren in een vorm – daarin kan je wat je een keer hebt geleerd je emotie leggen, maar voor je het weet zit je in een automatische handeling. Je kunt bijvoorbeeld een paar keer een familieopstelling doen als je dat hebt geleerd, vanuit een heel diep gevoel voel je je fijn en je voelt je betrokken, maar bij de 6^e keer is het weg en zit je in die automatische handeling. Dus je zou kunnen zeggen dat je eigenlijk nooit meer iets zou moeten leren. En dat is waar wij het al over hebben gehad: alles wat we geleerd hebben, leren we weer af. We nemen de wijsheid mee en die kunnen we toepassen. Dat is wat anders. Maar het is niet meer een systeem. We gaan naar een systeemloze vrije wil in onszelf. Steeds weer.

Als je aan mij vraagt van: “Hoe werk jij eigenlijk in jouw praktijk? Wat voor soort therapie doe je dan?”

Dan zeg ik: “Tja....., het beste is dat je gewoon een keertje komt”.

“Ja maar, wat doe je dan?”

“Nou ja, wat daar gebeurt, in dat moment “.

“Is het dan geen psychotherapie, of een arsenaal aan mogelijkheden?”

Ja, precies, dat is het nou, inderdaad. Nee, het is niet in een vorm. Het gaat om de menselijke aandacht, om de menselijke betrokkenheid.

Eén van de redenen waarom het UFO-dossier wordt dichtgehouden is omdat er in militaire kringen (juist die kringen worden belast door die beschavingen) in het menselijke stuk vaststaat dat er zulke ernstige bemoeienissen zijn, met gedachten, dat de mensen die echt foutloos bewijsmateriaal kunnen leveren – ook vanuit de militaire industrie – gewoon over worden genomen door gedachtengoed. Het is waanzinnig. Het is heel goed om het er hier over te hebben. Ook over de reis die ik jullie wil vertellen over de Oorspronkelijkheid, de Vrije Zone, en de reis die ik heb gemaakt, is ook het stukje van de Aethians een missing link als ik die niet vertel. Omdat ze zich niet alleen bemoeien en ingezet worden in deze werkelijkheid hier, maar ook in andere matrixen. Ook zelfs in screeningprogramma's wat al in deze matrix is doorgekomen, en vervolgens doorvliegt, doorleeft in allerlei andere werelden die worden vergezeld door een Aethian-team.

Vraag: Waar komen zij vandaan?

M: uit de laboratoria van de Draconiërs. Ze zijn een volledig op zichzelf staande beschaving geworden, met eigen planeten. En het is eigenlijk helemaal niet zo vreemd, wantdat hebben we vanmiddag al even doorgenomen over robotten. Robotten die zich op een gegeven moment perfectioneren die uiteindelijk ook de wereld zou gaan bewonen. Zo moet je dat maar een beetje bekijken.

Vraag: Vanuit welke laag monitoren ze? In deze dimensie op afstand? Of zitten ze in een parallel-dimensie?

M: Dat is een interessante vraag. Ze zitten eigenlijk in een dimensie.... ze zijn aanwezig in een werkelijkheid wat niet deze werkelijkheid is, ze zijn in een dimensie van waaruit zij kunnen monitoren..... momentje, even goed alles op een rijtje zetten.....

Wij leefden ooit in een wereld met volledige kracht en in een oneindige oase van informatie en energie. Allemaal Bewustzijn. Net als een zwembad vol ligt met water.... Een oneindige hoeveelheid van informatie. En die informatie reageerden op ons bewustzijn, we konden daar onze eigen werkelijkheid scheppen. Op een gegeven moment is er iets gebeurd, waardoor de informatie die wij konden waarnemen niet meer in volledigheid kon worden waargenomen waardoor beeldpixels, delen van het water, watermoleculen, er tussenuit vielen. Dus de werkelijkheid ei overbleef is anders geworden. Dat is dus wat er gebeurd is. De Oorspronkelijkheid is vervormd geworden, er vallen informaties uit, omdat ons vermogen om te kunnen waarnemen beperkt is geworden. Dat zet zich zo steeds verder, verder, verder door totdat van die oneindige hoeveelheid informatie nog maar 1 à 2 % is overgebleven van wat we kunnen waarnemen. En waar zij zitten, waar ze zich bevinden, en in de zones die we niet meer kunnen waarnemen, maar eigenlijk een onderdeel zijn van de Oorspronkelijke Wereld. Ze zitten in beeldpixels. In die werkelijkheid waar zij leven, waar ze eigenlijk zitting hebben genomen in de oneindige oase van informatie en trilling, dus ook de Bron-wereld, daar hebben zij zicht op onze werkelijkheid, én hebben zij zicht van het moment van onze werkelijkheid vóórdat het onze werkelijkheid wordt. Ze monitoren dus de werkelijkheid, een fragment, een stukje eerder dan wij.

Dat heb ik ook wel eens op mijn website geschreven. In één van de eerste sites heb ik geschreven dat de Mens onder surveillance staat van een buitenaardse kracht, en dat ze ons altijd een tel vóór zijn. Dus eigenlijk bevinden ze zich in deze werkelijkheid, of andersom gezegd: onze werkelijkheid ligt ingebed in een veel grotere oase van trillingen en verdiepingen. Het deeltje wat wij nog kunnen waarnemen, ons vermogen, ons bewustzijn, is gehackt

geworden en gekoppeld aan deze lichamen, aan dit programmastelsel, wat zich afspeelt in een andere verdieping, in een andere pixel. Eigenlijk zitten ze – als we het heel eenvoudig zeggen – in onze werkelijkheid opgeborgen. Of wij zitten in hun werkelijkheid opgeborgen..... En nog veel verder uitgezoomd bevinden zij zich in feite in ons bewustzijn, in ons volledig pixel-informatieveld! Daar zijn ze naar binnen gedrongen.

Vraag: Is het de bedoeling dat zij dan ook bezield worden?

M: Er is geen beschaving die daarmee bezig is. Dat komt door de overlevingsstrijd die ook gaande is, de overlevingsstrijd om..... doodgaan kunnen we niet..... maar als je met je bewustzijn gekoppeld zit en eigenlijk een gefalsificeerde identiteit hebt aangenomen, gekregen en ook hebt geaccepteerd, dan ben je in diepe slaap en kun je dus voor oneindige lange tijden een leven hebben, maar je bent het niet zelf. Daar is het de grootste essentie voor speciale ontwakingssteams die in deze kosmische wereld actief zijn, om mensen terug te krijgen in zichzelf. En dat heeft de grootste voorrang boven op het bezield krijgen van andere wezens. Wij kunnen namelijk niks bezield krijgen, wij kunnen onze wezenskracht niet in die wezens laten ontstaan als de verhouding compleet uit balans is.

We hebben niet door dat het gebeurt, als Mensheid.

Hoe ga je daar dan mee om?

Ik zou zeggen: maak het maar niet te praktisch. Als we nu naar een oefening gaan – ik leg nu een begin neer voor een oefening – en als we die nu gaan neerleggen, dan gaan we hem niet pakken. Dat heb ik gemeten op mijn manier, die kunnen we morgen bijvoorbeeld doen. Dit moet even iets dieper inzakken. Voel je hoe snel rekbaarheid en aandacht ergens in kan gaan en dat je aandacht er bijna niet in past? Dat je er wel aandacht voor hebt, maar dat het een vreemde vorm van aandacht is voor dit onderwerp?

Vraag: Maar als wij hen stoppen, lossen ze dan op?

M: Nee. Absoluut niet!

Vraag: Wat is hun taak dan nog?

M: In deze werkelijkheid die wij nu ervaren is slechts één van de enorme hoeveelheden die onder toezicht staan van andere intelligenties. Het is een uurwerk van waar zij in zitten. Zij beschouwen dit als hun schepping. Dus zij stoppen daar niet mee, want als hier iets gebeurt, en –stel je voor dat – deze wereld komt vrij, dan zijn er nog een heleboel andere werelden waar zij ook nog in operationeel zijn.

Zij hebben ernstige bemoeienissen bij onze overlijdensprocessen. Zij laten o.a. beelden zien van Christus, en van de Verlosser, en van alle positieve krachten die ons leiden naar de Vrijheid. Door hier over te spreken en bewust te zijn dat we daar niet boos over zijn, of dat we daar van alles van vinden, kunnen we daardoor onze eigen Zelfkracht ontwikkelen. En er zal een moment zijn in ons leven dat we dit stukje wat we hebben doorgenomen, heel erg bijzonder tot een bepaalde werkzaamheid kunnen laten zijn. Want ook ik spreek in woorden en ik ben diep betrokken bij het onderwerp van wie wij zijn, ik heb mijn mind niet operationeel in denken, ik spreek vanuit mijn oorspronkelijke taal, ik spreek rechtstreeks tot jullie en in datgene wat ik naar jullie uitzend ligt natuurlijk ook – via mijn woorden – een heel informatieveld daarachter, dus die komt ook naar jullie toe. En dat zei ik net: wij zijn van oorsprong heel sterk bedreven in het overbrengen van juist de kracht, trillingen, en dat is wat net ook gebeurd is.....

Vraag: Zijn al die keren dat codes worden meegezonden geklonken aan één basistrauma? Of zijn er meerdere trauma's in één hologram?

M: Over het algemeen – en dan hoor je al dat er uitzonderingen zijn – gaat het maar om één basistrauma. Het gaat om één groot traumatisch veld waarin ze eigenlijk het scheppingspotentieel programmeren in een andere “taal” waarmee een basistrauma wordt opgeroepen die je kunt herkennen op verschillende manieren, in verschillende situaties. Je denkt wel vaak dat je aan verschillende trauma's moet werken, maar het komt eigenlijk voort uit één software programma.

Ik wil jullie bedanken om hier samen naar te kijken, want dit is typisch een onderwerp waar heel veel in gebeurt. Het zijn nieuwe zones, ook al is het maar een klein stukje informatie. Het zijn nieuwe zones die bijvoegen waar vanmiddag voorwerk is gedaan door menselijke beschavingen die hier ook aanwezig waren om dit stuk trilling in onszelf aanwezig te kunnen laten zijn. Zij zijn de enigen die dat doen, ze hebben een veilige omgeving gemaakt waar ook wordt gewerkt en observaties naar ons toe te zenden zodat we die informatie op kunnen nemen. Het gaat dus om informatie, om trillingsvelden. Ik ben dankbaar dat jullie ernaar kunnen luisteren, en wat de effecten ook zijn, het is nou eenmaal niet allemaal heel mooi en goed nieuws wat er aan de hand is. Daarom is het ook zo ontzettend fijn en waardevol om elkaar vast te houden en lief te zijn tegen elkaar en te weten dat we onsterfelijk zijn en dat we kunnen genieten in het leven, met onze vrienden en met onze familie, en dat we onze aardse leven

hier op aarde ook moeten uitrollen en in dienst moeten stellen van wat we ten diepste voelen en dat we ook beseffen dat er ook een andere kant is van al die moeilijke dingen. Dus je moet het allemaal in evenwicht zien te brengen. In evenwicht.

Het effect van het voorstellingsvermogen

Vraag: ik merk dat ik nog steeds verschillen begrijp: de ene keer zus en de andere keer zo en dat ik wel eens denk dat ik daar zelf schuldig aan ben, maar dat wil nu ook zeggen dat ik er misschien helemaal geen schuld aan heb, omdat het door iets anders komt. Dat scheidt ook troost voor mij. Klopt dat?

M: Ja, dat klopt! Het is ook nodig dat dit soort dingen ook gevoed mogen worden. Het is niet altijd onze schuld. Dat conflicteert met een heleboel zienswijzen van anderen die b.v. zeggen dat je je terugtrekt uit je verantwoordelijkheid en je geeft nu een ander de schuld, maar dat is nu eenmaal wel een onderdeel van een grotere waarheid. Het is toch helemaal niet ondenkbaar dat er bemoeienissen zijn waardoor wij dingen denken en voelen die helemaal niet van onszelf zijn? We zien dat toch gewoon gebeuren op de aarde in onze eigen virtual reality? Daar is helemaal niks moeilijks aan. En nu mogen wij gaan beseffen – en dat mag ook een hele diepe ontspanning laten ontstaan – dat er ook dingen gebeuren waar je zelf totaal niets mee te maken hebt, maar dat je als een soort tennisbal door een groot systeem heen en weer gepingpongd wordt. Dat betekent in sommige opzichten ook dat er minder verwerkt hoeft te worden in die stukken van jezelf en dat het werkterrein ineens verschuift naar iets anders. En dan komen we in één keer een stap dichterbij een circuit waar we op dit moment uit zijn geweest. Horen jullie dat? Dat het werkterrein verschuift? Het werkterrein verschuift! Dus ook voor mensen die werken met mensen, maar ook met je eigen terrein. Er komen andere percepties, we schuiven niks weg, maar we kijken verder en voelen diep in onszelf dat er ook andere routes zijn waarin wij kunnen werken aan onszelf, maar niet per sé in die stukken! En dat is eigenlijk wat wij al heel lang voelen, dat we dingen doen en dat het niet doorzet op de één of andere manier tot een totaal compleet weghalen van dat stuk vervuiling.

Vraag: Die besmetting zit dus heel diep in ons. Is het dan ook belangrijk om ons eigen veld, misschien wel een paar keren per dag, helemaal op te schonen?

M: Dat is het altijd. Nu ga je doorhebben hoe belangrijk het opschonen eigenlijk is. En ook wat daarin ons potentieel is. Hier zijn eigen bewustzijnsoefeningen voor die ik heel graag met jullie wil doornemen. Dit moet gewoon even doorzetten, al is het om 4.00 uur 's-nachts. Niet meteen vannacht al, maar....

En het tweede is: een ander potentieel dat te maken heeft met het waarnemingsvermogen. Dat wij elkaar aan gaan kijken (nee, we gaan niet naar een oude manier van aankijken, zoals eye gazing e.d., want daar gaat het niet om) en dat via het waarnemingspotentieel niet alleen jezelf, maar ook de ander in jouw hologram kunt opschonen. Door middel van waarneming. Als je goed hebt opgelet dan doe ik dat ook met mijn ogen naar jou. Dan zie je dat er dingen gebeuren als ik jou aankijk, wat soms een heel vreemd gevoel kan geven en dat je denkt van: hé, wat gebeurt er? Wat doet hij daar? Wat gebeurt er nou? Wat is dit? Nou, doet hij het weer! Dat kan je heel diep doen. Heel diep kan je in de codes komen, heel diep kan je dit ontvouwen en bekrachtigen. Dat is echt superleuk om te doen. Misschien hebben we daar wel een extra week voor nodig, maar goed, we zijn hier met een doelstelling om allerlei nieuwe dingen uit te rollen dan wel de mogelijkheid dat het gebeurt te openen en hoe dat dan gebeurt.... Ja, laat het maar gewoon zijn. Als wij dieper in ons voorstellingsvermogen komen en dat is eigenlijk waartoe ik jullie ook wil uitnodigen, als ik dit zo uitspreek..... jullie zijn in een hele diepe voorstellingsessie, hè, dat is wat je doet. Dan beweegt het brein zich naar een andere hersengolfstaat. Hier op aarde noemen wij dat de theta -golfstaat. Door ons voorstellingsvermogen schuift het hersengolfgebied naar een theta-frequentie en op dat moment ga jij, net als de Aethians dat doen, naar een moment toe reizen waarin dit allemaal al gebeurd is. Déjà-vues zijn in die zin dan ook waarnemingen nét voordat het zich hier voltrekt. Of.... helemaal uit dit veld, waardoor je eigenlijk alle scenario's die er zijn zelfs kunt lezen. Dan kom je in het Philadelphia-experiment uit en dan kom je ook uit in... eh... een heleboel andere dingen.

Haal de automatische piloot uit je systeem en word wakker!

Hier liggen ook de werking van symbolen in opgeslagen die geprogrammeerd zijn door de Aethians, de symboliek die wordt gebruikt op deze aarde en hoe die geprogrammeerd zijn. Dat foto-voorbeeld – daar hebben we het over gehad, hè – kan ook zijn als de foto van Stonehenge. Daar kijk je naar en massa's mensen lopen daar naartoe met een bepaalde reden of gevoel van wat er allemaal zou zijn, en dat is er ook omdat je dat ontvangt uit de matrix waar allerlei verschillende scenario's liggen, maar Stonehenge, evenals de piramiden van Gizeh in Egypte (en zo zijn er nog veel meer locaties in deze wereld), zijn eigenlijk gemanipuleerde en ingevoegde plekken. De Aethians hebben dat gedaan en als je naar die plekken toe gaat, naar die zogenaamde krachtvelden, dan ontvang

je onbewust niets anders dan coderingen van hen. Mensen zijn dus ook collectieve invoegpatronen, invoegvelden, waardoor de mens letterlijk een slaven ras is geworden.

Ik durf hardop te zeggen dat we met de basis die we hebben gelegd in wie wij zijn, dat er nog zoveel leuks is, dat je dit makkelijk kunt verteren. Zeg ik met een grote glimlach.....

Hebben we een per sé positief verhaal nodig? Moet ik een bos bloemen neerzetten? Of kunnen wij in onszelf vaststellen dat we dit kunnen opnemen en dat we krachtwezens zijn en dat we in een kosmisch veldonderzoek zijn gekomen en dat we zonder krachtverlies, weliswaar met een iets vreemd gevoel o.i.d. maar zonder krachtverlies dit wat er nu gezegd is gewoon op de één of andere manier zo kunnen laten voor wat het is? Het is belangrijk dat je beseft dat de innerlijke kracht die onszelf aanwezig is, die enorme Liefde, die enorme trilling van rust en vrijheid, die zone van pure vrede en het heldere bewustzijn dat daar in terugkeert ofwel tijdens dit leven of het moment dat je ontkoppelt, dat in die rustzone jouw wezenskracht weer wakkert, dat je daarmee ook de plek in de kosmos terughaalt in jezelf en als nooit tevoren met een enorme kracht en extra ervaringen in de kosmos hoe je dat zelf hebt doorstaan, verder gaat met alles wat er gaande is. Want dat is een heel diep besef. En daar kom je pas als je in dit leven hier maximaal, tot in de gronding van jezelf en het menszijn hier op aarde met elkaar in alles wat we hier doen, dus ook lekker over een marktje lopen en thuis een keer een frituurpannetje aanzetten – ik noem maar even wat simpele dingen – maar dat je al die dingen kunt doen, alleen niet op de automatische piloot, je wordt wakker. Je wakkert je in deze werkelijkheid, je wezenskracht komt tot leven. Dus al die reflexen moeten uitgezet worden!

Laten we deze sessie meenemen in welke vorm dan ook, in vrijheid en verbondenheid, in waarde en respect, ook naar de andere beschavingen, wie ze ook zijn, waar ze ook zijn, wat ze ook doen, of ze lief zijn of dat ze misschien doen wat helemaal niet zo lief is. Laten we deze sessie van informatie die een onderdeel is van het grote UFO-dossier die zich hier op aarde aan het openen is, meenemen in ons veld. Niet als een onderdeel van een therapeutensessie of wat je allemaal nog te doen zou hebben. Dingen lossen op zodra het bewustzijn daar in zetelt. Dat is het grote geheim wat bij ons weggehaald moet worden. Niet alles heeft ook per sé een oplossing nodig. Laat het heel diep tot je doordringen dat het openen van dit soort vastgelopen gebeurtenissen puur is doordat je hiermee bezig bent. That's it.

Het was fijn om elkaar ontmoet te hebben op deze aarde. We kennen elkaar zeker uit een andere wereld, maar hoe en waar we met elkaar hadden afgesproken is niet relevant. Je bent hier nu, en we gaan verder en dieper en we maken door het opnemen van deze trillingen, het observeren daarvan, in onszelf trillingsvelden vrij die uiteindelijk heel diep inzetbaar zijn. Het is dus niets anders dan goed nieuws om het hier over te hebben. Dit is onze wezenlijke kosmische missie.